

Unirea

INSERȚIUNI

Un șir garmond:
odată C. 1-50 a două
și a treia oară C. 1-20

Manuscrise sunt a se
trimite la Redacția
„UNIRII” Blaj.

Ziar național. — Apare în fiecare zi de lucru.

Ce așteptăm dela Constituanta României?

„Înțelept este acel legiuitor,
care netezește calea progresului.”
(Colletta, Storie I. VI. c. 3).

În sfârșit, după așteptări și pregătiri îndelungate, iată-ne înaintea marelui eveniment: Constituanta României-Mari!

Nu vom accentua însemnătatea, ce-o prezentă însuși faptul, că acesta e primul caz, când se întrunește reprezentanții națiunii noastre din toate părțile României Mari, ca să pună baza noului stat. Asupra acestui fapt s'a insistat și se insistă cu prisosință. Noi vrem să relevăm de astă dată câteva din multele și marile probleme, cari e chemată să le rezolve Constituanta României întregite.

În rândul întâiu se impune chestiunea externă. Fără o deslegare norocoasă a acesteia, nu poate fi vorba de liniștea și siguranța statului, nici de o muncă serioasă pentru regenerarea noastră internă. În cazul de față e vorba nu numai de menținerea raporturilor de amiciție și de cea mai strânsă legătură între noi și aliați, ci și de un lucru foarte vital: delimitarea frontierelor. Interesul nostru de viață, și credem, că și interesele omenirii întregi, reclamă, ca toți românii din lume, în cuprinsul hotarelor lor firești, trebuie să alcătuiască o singură împărăție. Vorba marelui nostru suveran: când am scos sabia, am scos-o nu numai pentru unii, ci pentru toți. Numai așa ne vom putea implini cu adevărat și misiunea noastră, ca popor în lume, dacă forțele noastre vor curge toate într-o singură alvie, mare și încăpătoare pentru toți. Înțelepciunea de stat cea mai elementară ne va opri apoi, să cerem ceva ce nu e al nostru. Fixându-se odată granițele, ne putem vedea de lucru, ca și țeranul nostru harnic, care, cunoscându și miezuinile de către vecini, știe de unde să are și până unde. Atunci se vor astâmpăra și aceia dintre dușmanii noștri de acum, cari încă tot mai sperează o revenire la granițele politice dinainte de războiu.

Atâta, în general, cu privire la chestiunea noastră externă.

1. *Accelerarea procesului de unificare națională desăvârșită pe toate terenele vieții publice.* În fața acestui postulat al vieții noastre naționale, trebuie să dispară orice regionalism păgubitor. Atât de unitară trebuie să fie viața noastră națională, încât un Român, din oricare parte a pământului românesc, să se simtă numai decât bine, ca acasă, ori unde l-ar aduce soarta ori împrejurările vieții. Și până acum s'au făcut unii pași, (mai ales în instrucție) pentru desăvârșirea unității naționale. Mai sunt însă mulți de făcut: în administrație, în justiție, în finanțe ș. a. Atunci multe din relele și neajunsurile mari, de cari ne izbim acum la tot pasul (să ne gândim numai la scăderea continuă a valutei noastre, ori la comunicația imposibilă din zilele de acum) vor înceta în mod necesar.

2. *Această unificare națională nu poate fi însă un amestec haotic, ci o selecțiune cu minte.* Ne avem și noi, românii decurând eliberați, și își au și frații din așa numitul regat vechiu, părțile bune și rele. Să eliminăm cele rele, atât dintr-o parte, cât și din cealaltă, să rămână numai binele. La noi de mult există, iar la frații din vechil regat de mul se exprimă dorința, fără să se realizeze însă, *inamovibilitatea funcționarilor.* Chiar cei mai de seamă bărbați de stat ai vechii României au detestat și detestă sistemul menocit al schimbării funcționarilor după fluctuațiile politice trecătoare. Odată cu reforma acesta urmează și opera de asanare morală a vieții noastre publice. Dată fiind stabilitatea în funcțiile de stat, va trebui să înceteze orice corupțiune, orice „speculă” orice „afaceri” de „baciș” și „pișicherlic”.

3. Dacă în punctul precedent noi românii de peste vechile hotare suntem superiori fraților din vechiul regat, în ce privește dreptul electoral ne

sunt ei superiori nouă. Și la noi și la ei e sufragiul secret, egal și universal, cu votare pe comune, dar la noi eră și este încă excluderea minorităților; la ei acestea sunt reprezentate în proporție dreaptă. O măsură de justiție socială aceasta, oare se impune neapărat și la noi. Așa dar, o problemă importantă a constituantei va fi: *rezolvarea unitară și definitivă a dreptului electoral.*

4. O asemenea soluție se așteaptă și pentru *chestiunea agrară.* În interesul superior al statului și națiunii e, ca pământul să ajungă definitiv în proprietatea aceloră, cari îl lucră. Numai așa vor fi liniștite și mulțumite masele mari ale poporului nostru. Să nu uităm, că suntem un popor de țărani. Fiind îndestulit țaranul, va fi îndestulită întreaga țară. — Asta însă nu înseamnă, că alte pături sociale trebuie neglijate ori chiar păgubite. Nu! Exemplul lui Menenius Agrippa, când ou retragerea poporului în munte, despre stomac și membre, cuprinde un adevăr veșnic. Vorba sfinței Scripturi: una s'o faci, pe cealaltă să n'o lași.

5. Mai poate fi vorba și de *fixarea rostului și rolului armatei în viața națiunii pe timp de pace.* Care este chemarea armatei în timp de bătaie, o știm cu toții, Putem fi mândrii, că armata noastră a răspuns, peste așteptare, acestei chemări. Ei avem să-i mulțumim înfăptuirea României-Mari. Acum e vorba de menirea ei în timp de pace. Până bine de curând armatele europene, prin urmare și a noastră, erau un balast îngrozitor pentru singuraticele state. Forțele cele mai mari și mai multe ale națiunilor se cheltuiau pentru susținerea lor. Și dau ele ceva în schimb pentru atâta cheltuială? În timp de pace nu dau până acum nimic. Ele consumau, dar nu produceau. Ei bine, a sosit timpul să se hotărască odată și armata trebuie să-și ia partea cuvenită din munca productivă a națiunii. Mă gândesc la operele de reparări și restaurări, apoi la multele opere de construcțiuni nouă, cari mai chemată ar fi să le înfăptuiască forța armată a națiunii: oștirea. Dacă vechile legiuni romane puteau face șosele, ridică podurile, regulă fluvii, secă mocișle, edifica canale și multe clădiri mărețe etc. de ce n'ar putea face tot așa și urmașii lor de astăzi: soldații români? O problemă foarte importantă!

6. Pe urmă va fi vorba și de *fixarea raportului dintre noul stat român și singuraticile confesiuni religioase aflătoare pe teritoriul său.* Ori câte motive de ordin istoric s'ar invoca din o anumită parte, noi credem, că *noul stat român nu poate să fie decât interconfesional.* În marea adunare națională dela Alba-Iulia, ținută la 1 Dec. 1918, ca principiu fundamental la alcătuirea noului stat s'a proclamat: „Egala îndreptățire și deplina libertate autonomă confesională pentru toate confesiunile din stat”. Numai respectându-se aceste hotărâri, vor putea îndeplini singuraticile confesiuni, menirea lor evanghelică: de-a fi lumina lumii și sarea pământului. Nu ajunge însă asigurarea libertății de acțiune pentru singuraticile confesiuni. Statul va fi dator să le sprijinească în mod efectiv la împlinirea rolului lor moralizator și civilizatoric. Să nu se uite vorba lui Mirabeau: „Morală este temeliea politice; fără moravuri bune legile se prăbușesc și ferocitatea pierce”. Iar morală fără religioane este floare fără rădăcină.

Conservatorul de muzică și artă dramatică din Cluj. Dl G. Dima a dat unui redactor al „Patriei” următoarele lămuriri privitor la Conservatorul de muzică și artă dramatică de sub conducerea Dsale:

— Conservatorul e în refacere. Nici nu s'au isprăvit lucrările de lucrare și adaptare. Paralel cu aceste operațiuni tehnice, au început înscrierile. S'au anunțat 40—50 elevi, și de sigur că vor veni cât mai mulți.

— Profesorii numiți de C. D. în ședința dela 10 Octombrie a. e. sunt următorii: La teorie dl Ioan Scarlatescu și Augustin Beno. Se speră că va veni și dl profesor Cucu dela București. La canto, dl Dumitru

Popovici-Bayreuth, renumitul cântăreț și fost director al conservatorului din București; dl Ionel Crișan, cântăreț de operă și d-ra Lelia Popovici. La piano, dl Ilio Sibianu, profesor și fost director la conservatorul din Iași, virtuos la pian; d-ra Ana Voileanu și dna Nelli Deac Vancea. La violină, de-ocamdată dl Romul Cionca, fratele d-rei Aurelia Cionca virtuoză la pian. La violoncel, dl Nicu Teodorescu, profesor dela conservatorul din Iași.

La arta dramatică până acum nu e nimeni, deoarece chestiunea stă în legătură cu drama și comedia teatrului național din Cluj, de unde se vor recruta profesori, la dicțiune și declamație.

Dispoziția dior profesori prezentați e din cele mai bune și au cu toții motive să se simtă bine, pentru că menirea lor nu e mică.

— Cursurile sunt stabilite să înceapă în 17 Noembrie a. e. Nu se știe însă dacă se va putea face această, din cauza lipsei de locuințe, care dăinuiește. Se așteaptă însă ca dl comisar guvernial dl Dr. Ioan Boeriu, să succeadă, ca profesorii să-și aște adăpostirea cuviincioasă. Dl director al artelor Dr. Tiberiu Brediceanu încă se interesează din toate puterile spre a acoperi, acest inconvenient.

La treptele Tronului.

— Dela trimisul nostru special. —

În dimineața rece de 17 l. e. m'am trezit în odăița din Blaj năcajit și indispus. Aveam senzația neplăcută, ce o încerci de câte ori ai visat ceva frumos, nespuse de minunat, dar clipa deșteptării cu mâna crudă îi distruge farmecul. Farmecul unui vis ferice l-au avut pentru mine zilele de 14—15 Noembrie 1919, cari am avut fericirea să le petrec la Sinaia, în suita mitropolitului Vasile al Blajului. Nici nu aş fi cercat să pun pe hârtie nimic din emoțiile și impresiile bogate ce-mi stăpânesc sufletul, de teama să nu le alung, ca pe un vis. Dar ziua, în care Mitropolitul românilor uniți cu Roma a jurat credință — el cel dintâi — celui dintâi rege al tuturor românilor are o importanță istorică, eu mult mai mare, decât să poată fi dată uitării. De aceea mă simt dator să pun pe hârtie momentele și datele mai însemnate, scurt și rece, renunțând, firește, la dorința de-a reda și perpetua emoțiile trezite în suflete de solemnitatea diferitelor momente ce s'au săvârșit în strălucirea fantastică a Peleşului.

***

Am sosit la Sinaia Vineri la ora 4 p. m. În gara frumoasă, neatinsă de vandalismul german, ne întâmpină adjutantul M. Sale Regelui, colonel Tenescu, — care a însoțit familia regală în drumul prin Ardeal și își aduce încă bine aminte de primirea din Blaj — și șeful siguranței. Suntem oaspeții Regelui. Automobilele curții ne duc în goană, pe căile serpuitoare sus, la fericeul castel Peleş, unde vom avea locuința. Am cetit și auzit multe despre această clădire minunată, dar fantazia mea nici pe departe nu a putut reconstrui frumuseța și strălucirea-i cu adevărat din povești.

Abia ne așezăm și luăm ceaiul, sosesc alți oaspeți din București: dl ministru al cultelor Lupescu, dl ministru al Ardealului St. C. Pop, Păr. proto-pop Dr. Balan și subadministratorul casei bisericii, dl Brădișteanu. Se încep vizitele, consfăturile pentru ziua de mâine.

La ora 9 diner, la castel Peleşor, locuința familiei regale. Oaspeții adunându-se în sala mare dela intrare discută, se prezintă celor necunoscuți, așteptând pe M. Sa. Se face tăcere. Regele apare, în ținută de campanie. Salută călduros pe Metropolit, strânge mâna cu toții și intră în refectoriul îmbrăcat în lemn Masa împodobită cu crengi de fag, cu frunze aurii, — o specialitate a Sinaiei — și ici colo vase cu flori. Masa animată ține până după 10, iar poveștile după masă până aproape de 12.

Sâmbătă 15 Nov. O zi miunaată de toamnă. După cafea se fac pregătirile pentru solemnitatea jurământului și în timpul liber vizităm castelul sub

conducerea arhitectului Liman, un boem, care are cele mai mari merite la ridicarea și aranjarea lui.

La ora 11 și $\frac{1}{4}$, adjutantul M. Sale în ținută de gală se prezintă la Ex. Sa Mitropolitul, rugându-l să-l însoțească în sala festivă: așa numita sală italiană. Miniștrii erau deja acolo. Premierul *Văitoianu*, ministrul de externe *Mișu*, dñii *Inculeț* și *Nistor* sosiseră cu tren special din București, cu o oară mai înainte; dñii *Lupescu* și *Ștefan C. Pop* erau de eri aici, asemenea dl *Dr. Alex. Rusu*, din partea resortului de culte. Mai sunt de față dñii: general *Râmniceanu*, șeful casei militare a M. Sale *Regelui*, mareșalul curții dl *Catargi Henri*, col. *Țenescu*, adjutantul M. Sale, medicul curții *Dr. Mumuleanu*, major *Șteffu*, șef de cabinet la Ministrul cultelor, dl *Liman*, dl *Gogu Constantinescu*, vestitul inginer român din Londra, care venise la M. Sa în cauza invențiilor lui strălucite (compresibilitatea licidelor etc.), apoi dñii *Brădișteanu*, canonicul *Dr. Isidor Marcu*, *Dr. Bălanu* și *Aug. Popa*.

Miniștrii în semicerc în jurul Mitropolitului la mijlocul salei ascultă cetirea decretului regal ce va apărea mâine în „Monitorul oficial”. Dl *Lupescu* cetește cu voce sonoră, militară, jurnalul consiliului de minisrii, cari recomandă M. Sale, ca pe vicarul capitular *Dr. Vasile Suci*, care a fost ales de Mitropolit cu majoritate de votari, a fost numit și instituit de atare prin bula papală din 9 August, și a satisfăcut tuturor usarilor și preseriselor canonice să-l înlăturească și din partea Sa în această calitate, apoi Decretul regal, care decretează cele cerute în jurnalul premergător. Mitropolitul primește felicitări și urări dela toți cei de față, iar mareșalul face dispoziții pentru primirea *Regelui*. În colțul din stânga a salei e masa, pe care stă crucea și s. *Evangelic*. Două lumini aprinse își mestecă razele sfioase cu lumina orbitoare a candelabrelor, ce trimit mănunchiuri strălucitoare spre decorul de aur al păreților. Lângă masă e Mitropolitul cu minisrii *Lupescu* și *Șt. C. Pop*. Cealalți minisrii stau în capetul din dreapta, iar cealalți oaspeți se așază în șir spre mijlocul salei.

(Va urma).

Chestiunea Fiume va fi rezolvată favorabil Italiei. Se știe că la Paris se așteaptă cu mare nerăbdare răspunsul președintelui *Wilson* la propunerea făcută de Italia în soluțiunea chestiunii Fiume.

O telegramă din Paris a Agenției Dacia anunță acum următoarele:

Consiliul de cinci a discutat nota lui *Wilson*, sosită la ambasada americană, referitoare la chestiunea Fiumei.

Președintele *Wilson* a primit, în principiu, soluția italiană — dacă Italia garantează a nu jigni cu nimic în viitor pe jugoslavii din Fiume.

Dl *Titoni*, delegatul Italiei și-a rezervat dreptul de a se pronunța după ce va fi analizat și discutat cu guvernul din Roma, dorința lui *Wilson*.

Telegrama mai sus dă speranța unei soluționări a chestiunii Fiume conform dorinței Italiei — ceea ce va fi de sigur un mare succes diplomatic al delegațiilor italieni la Paris.

O interpelare.

Atragem atenția celor în drept asupra interpelării pe care ne-o trimite un distins membru al clerului nostru.

Preotul rom. cat. din Glăjărie, plasa Reghinului de jos, ca preot militar în armata austro-ungară în anul 1917 fiind pe frontul României a recuirit (ca să nu sîcem furat) dela Biserici românești 3 clopote pe cari le-a adus cu multă îngâmfare și le-a așezat în turnul bisericii rom. cat. din Glăjărie. Imprejurarea aceasta a jignit adânc pe toți românii de bine din aceste părți, cu atât mai vârtos, că sus zisul preot ca să nu să cunoască, că de unde a luat acelea clopote, prin un faur a șters inscripțiile românești de pe ele. Spre mângâierea noastră în luna trecută din ordinul preturii acelea clopote au fost demontate din turnul bisericii și transferate în Reghin. Bucuria noastră nu a ținut însă mult, căci în zilele acestea un clopot a fost restituit acelei biserici, probabil tot din ordinul preturii. Cu toți ne-am indignat de acest procedeu.

Avem aci destule biserici sărace românești cari nu au nice un clopot și cu toate acestea clopotele furate din România nu să dau acestora ci unei biserici străine a cărei preot s'a făcut culpabil de înstrăinarea acelor clopote. Ungurii din Glăjărie își răd acum în pumni de noi și zic că iar vine „Magyar világ” dar mai cu samă rade șovinistul preot, care ub stăpânirea ungurească era cel mai mare dușman

al Românilor, când vede că în loc să fie tras la răspundere, i-se redă obiectul furat. Nu ne putem explica ce procedură de căciulire este aceasta și în consecință întrebăm pe cei competenți în cauză și în special pe dl primpretor, *Dr. Eugen Truția*, ca să ne deie deslușiri căci altcum ne compromitem prost în România-Mare. **Styx.**

Iarăș circulația trenurilor. Un răspândit ziar din capitală publică o caricatură de cea mai mare actualitate. Un domn pleacă din București tuns și barbărit proaspet și sosește la Ploești cu pletele și barba de un cot. Pe lângă toate exagerările, caricatura confratelui bucureștean cuprinde crudul și durerosul adevăr. Circulația trenurilor mai ales ale celor ardelenes începe a lua proporțiile unui scandal. Nici pe vremea diligenței nu străbăteam distanțele atât de anevoios cum le străbăteam astăzi cu trenurile C. F. R.

Intârzierile trenurilor noastre vor deveni legendare și călătorii tineri de azi vor povesti nepoților ca despre-o minune de anul Domnului 1919 când un drum dela Blaj la Cluj sau retour se făcea în 24 de ore cu trenul.

Fiind și timp de iarnă, până când Direcția generală a C. F. R. ardelenes va fi în stare sau va binevoi să reguleze circulația trenurilor, recomandăm cetitorilor noștri, ca înainte oricărui călătorii — chiar și dela Blaj la Aiud — să se spovedească și cuminece și să-și facă dispozițiile testamentare.

Concurs.

Consiliul Dirigent conferă pentru anul școlar prezent pe seama orfanilor din războiu lipsiți de mijloace 40 burse de câte 600 lei, pentru studii la școlile secundare (licee, școale civile, reale, comerciale și industriale).

Ceice dorește a obține vre-una din aceste burse își vor înainta petițiile lor la adresa Consiliului Dirigent Resortul Ocrotirii Sociale în Cluj până la 15 Decembrie a. c. pe lângă accluderea următoarelor documente:

1. Act de naștere sau atestat de botez.
  2. Testimoniul școlar din anul precedent sau certificat de frecventare dela direcțiunea școlii unde studiază.
  3. Certificat dela primăria comunală vidimat dela primpretorele concernent (în orașe primarul) despre aceea, că petentul este fiul respective ficii vre-unui ostaș mort în războiu, sau care a căzut jertfă dincolo de linia demarcațională, domiciliat în vre-o comună de pe teritoriul administrat de Consiliul Dirigent. În acest certificat se vor cuprinde totodată și date concrete și precise referitor la starea materială și împrejurările în cari se află familia petentului.
  4. Alte eventuale documente recomandatoare.
- Concurenții să indice în petițiune școala unde urmează studiile, precum și percepșorul reg. de stat, căruia aparțin.

Dr. Tiberiu Brediceanu,
șef de Resort.

Informațiuni.

— Ultimatul Conferinței de Pace.

Conferința de Pace a trimis guvernului român un ultimatum în care cere, ca în interval de șapte zile, să iscălească tratatul cu Austria.

Nota arată urmările ce ar decurge pentru România în cazul când ar refuza să dea urmare cererii Consiliului Suprem.

În caz de refuz din partea noastră, ca să iscălim în interval de șapte zile, Aliații vor rupe relațiile diplomatice cu România iar minisrii lor, ca o consecință a acestui fapt, vor părăsi România.

Marile Puteri arată apoi că ele nu își iau răspunderea celorlalte consecințe, care ar decurge pentru noi din neșemnarca la timp a tratatului de pace cu Austria.

— Mărfuri italiene. Atașatul nostru comercial la Roma a obținut dela guvernul Italian admiterea la export a 60 quintale țesături de lână și 8 quintale accesorii de automobil prohibite la export din Italia și cari erau cumpărate pentru Consiliul dirigent din Transilvania. De asemenea pentru casa Funcționarilor

Publici 150 quintale țesături de lână și coloniale ce se încărcă actualmente la Geneva, pentru a fi aduse în țară.

— Situația financiară a României. Situația financiară a țării inspire serioase îngrijiri. Dela izbucnirea războiului s'a cheituit mult, foarte mult și cu prea puțină prevedere și socoteală. Examinându-se situația financiară a țării s'a ajuns la conclusia, că dacă nu se vor lua măsuri urgente spre a se pune capăt cheltuelilor fără limită vom asista la un dezastru fără precedent, deoarece oricât ar fi de grozave viitoare impozite, ele nu vor putea acoperi deficitul fantastic înregistrat.

Este suficient să amintim, că se încasează zilnic 2 milioane și se cheltuiesc 10 milioane. Avem deci un deficit de 8 milioane pe zi.

— În atențiunea fraților preoți! La „Ateleierul de odăjdii” se află un număr oare-care de *po-tire* și *discuri*, — de argint aurite, calitatea I-ă, aduse personal dela Viena. Prețurile: între 500—2000 cor. — După-ce nu este nădejde să se mai poată avea în curând atari lucruri și cu aceste prețuri, preoții ca au lipsă să se adreseze cu banii în persoană și direcții Dl *Dr. Victor Macaveiu*, profesor de teologie în Blaj. — Mai sunt și câteva *steluțe*, *lânci* etc., precum și o „capelă” de tabără, cu tot ce trebuie: vase, odăjdii etc., pentru preoții dela armată, — cu prețuri moderate.

— Un dar cultural. Consiliul Dirigent a primit din partea d-lui *Oct. Goga* un cec, în valoare de 100,000 (una sută mii) de coroane, destinat a înlesni înființarea de biblioteci românești pe lângă partru licee din Ardeal.

Resortul instrucțiunei publice a hotărât ca acest bibliotecă să fie înființate la Arad, Sătmar, Sibiu și Șimlău, adică în centrele școlare în care cartea românească a fost mai mult oropsită.

— Sămănăturile de toamnă. Am arătat numărul nostru de cri starea critică a sămănăturilor de toamnă în vechiul regat și în Ardeal. „ *Glasul Bucovinei*” aduce știrea, că în Bucovina s'au semănat până acum 3200 hectare grâu și 4500 hectare săcară; în total 7700 hectare. Înainte de războiu se semănau câte 40,000 hectare.

— Societatea de lectură „Inocențiu Mică Clain” a teologilor din Blaj, s'a constituit pentru anul școlar 1919/20, în modul următor:

Prezident: *Octavian Russu* t. a. IV. Viceprezident: *George Simu* t. a. III. Secretar: *Alexiu Sestraseț* t. a. IV. Cassar: *Victor Moldovan* t. a. III. Controlor: *Emil Petri* t. a. II. Archivar: *Zevedei Moldovan* t. a. III. Bibliotecar: *Iuliu Șurani* t. a. II. Vicebibliotecar: *Ioan Laurențiu* t. a. I. Notar: *Adrian Nestor* t. a. II. Membri în secția critică: an IV. *Emanoil Popa*, an III. *Emil Ghitta* și *Ioan Iepur*, an II. *Iuliu Șurani* și *Gregore Tecșa*, an I. *Simion Domșa* și *Ioan Ordean*.

Extras din ordonanță

Nr. 21 și 25 (modificată).

1. Vor fi considerați ca infractori;
a) Acei cari fără rea credință prin localuri publice, gări, trenuri, pe străzi, etc., vor comunica, colportă comentă în orice chip, știri fie adevărate, fie imaginare, sau păreri relative la operațiunile de războiu, situația și dislocarea trupelor, dispozițiunile autorităților militare, sau orice chestiune privitoare la armata română.

2. Această infracțiune se va judeca și condamna de pretori în prima și ultima instanță, cu închisoare până la un an și cu amendă până la 2000 Lei.

Când faptele de mai sus se vor fi săvârșit în scopul de a spiona, sau trada, se aplică pedepsele prevăzute de legile penale în vigoare în timp de războiu.

Publicare de licitațiune.

Pentru darea în arândă pe anul 1920 a dreptului de vamă de târg în opidul Blaj, drept apartenător Fondului Bisericii Catedrale, și a draptului de vamă de pod (podurile dela Blaj peste Târnav mare și Târnavă mică) aparținător Domeniului Metropolitan, se va ține licitație publică în ziua de *Decembrie 1919 orele 10 a. m.* în cancelaria școlii (Curtea metropolitană, Blaj). Condițiile de licitație se pot vedea în cancelaria amintită.

Blaj, la 15 Noembrie 1919.

Dr. Ionel Pop,
advocat arhidiecezan.

(109) 2-2

Redactor responsabil: **Dr. ZENOVIE PÂCLIȘANU**

Numărul cenzurat de: V. Suci.